

ת"פ 25397/11/15 - תביעות צפת נגד לאוניד קפלון

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 25397-11-15 תביעות צפת נ' קפלון(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

לאוניד קפלון (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע:

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות:

תקיפה סתם, קטין ע"י אחראי (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

איומים (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

והטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

העובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ומתוכה אציין כי הנאשם הורשע בכך שתקף בשלושה מקרים את בנה ובתה הקטינים של המתלוננת, שעמה התגורר במשך תקופה קצרה כבן זוגה בדירתה.

בנוסף הורשע הנאשם בכך שאיים על בנה של המתלוננת. האלימות כלפי הילדים כללה אירוע בו סובב הנאשם את ידו של הנער ותפס בצווארו כעונש על כך שלא שטף כלים, ואילו לגבי הילדה, הנאשם הורשע באירוע שבו הכריחה כעונש לשבת זמן ממושך על כסא, והצמידה אל הכסא בכוח כל פעם שניסתה לקום, ובאירוע אחר תפס בצווארה ובשיערה.

לבסוף, הנאשם הורשע גם בכך שאיים על המתלוננת עצמה, הטריד אותה פעמים רבות בשיחות טלפוניות ובהודעות טקסט, ואף איים על חברתה של המתלוננת שיפגע במתלוננת, וכל זאת על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו, ודרישתה שיעזוב את דירתה. האיומים כללו אמירות כי ירצח את המתלוננת וכי יזיק לה.

טיעונים לעונש:

2. ביום 17/5/16 טענו הצדדים לעונש.

3. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגיש את טיעונו בכתב והשלים טיעונים בעל פה.

נטען כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, הראשון עבור עבירות תקיפת הקטינים והשני לגבי הטרדת המתלוננת והאיומים נגדה.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות האיומים וההטרדה באמצעות מתקן בזק הוא בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם בגין עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי הוא בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחס לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה והנסיבות שקשורות בביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל ממושך ברף הגבוה של מתחם הענישה (עונש של שני המתחמים במצטבר), הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי, קנס והתחייבות.

4. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם חלקה על מתחם העונש לגביו טען ב"כ המאשימה. נטען כי מתחם העונש ההולם בעבירות איומים הוא בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וזה המתחם גם בעבירה של תקיפה סתם על אף שמדובר בתקיפת קטין על ידי אחראי.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה לפיה הענישה הנוהגת במקרים דומים נעה בין מאסר על תנאי ברף התחתון ועד 9 חודשי מאסר בפועל וטענה כי במקרים רבים הסתפקו ערכאות בעבודות שרות.

ב"כ הנאשם טענה כי עבירת התקיפה לא גרמה לנזק של ממש, אף לא לסימנים או חבלות גוף למתלוננים, גם ביחס לעבירות האיומים וההטרדה טענה כי מדובר ברף הנמוך כאשר רוב השיחות לא הגיעו לייעדן לאחר שהמתלוננת חסמה את הטלפון שלה.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי התלונות הוגשו בשיהוי ניכר בעקבות אירוע אחר שלא יוחס בכתב האישום וכי יש להתחשב בכך.

ב"כ הנאשם עתרה להשית על הנאשם עונש באמצע המתחם לו טענה אשר אינו עולה על שנת מאסר בפועל בגין כל העבירות יחד.

הנאשם - נמנע מלטעון כל טענה.

דין והכרעה:

5. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

6. כאמור, הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות תקיפה נגד שני הקטינים, ילדיה של המתלוננת, וכן בריבוי עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי המתלוננת וחברתה אלינה. מקובלת עליי עמדת המאשימה, לפיה יש לקבוע מתחם עונש נפרד ביחס לעבירות שבוצעו כלפי הקטינים ומתחם עונש נוסף ביחס לעבירות שבוצעו כלפי המתלוננת.

מדובר בשתי מסכות נפרדות שבוצעו אמנם זו אחר זו, אך מהותן שונה, וקרבנותיהן שונים. העבירות כלפי הילדים בוצעו בסמיכות זמנים בתקופה לא ממושכת בה התגורר הנאשם עם המתלוננת בביתה. תקיפת הילדים בוצעה כמעין "ענישה חינוכית" כלפי הילדים כתגובה להתנהגות שלא נשאה חן בעיני הנאשם.

לעומת זאת, הטרדת המתלוננת ואיומים עליה בוצעו לאחר שהמתלוננת בקשה מהנאשם לעזוב את הדירה, בעקבות אלימותו כלפי הילדים ונטייתו להשתכר, ונוכח סירובו של הנאשם לקבל את רצונה ולהניח לה.

אציין כי מדובר אמנם באירועים נפרדים, אשר ניתן היה גם לקבל גישה המחייבת לתחום לגבי כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד, ואולם לנוכח הוראותיו של סעיף 40 לחוק העונשין, ובהתאם למבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29/10/14) ניתן ונכון גם להתייחס לאירועי תקיפת הילדים כאל אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם, לנוכח קיומו של קשר הדוק בין כל אירוע ואירוע.

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

7. הערך החברתי המוגן בעבירת תקיפת קטין בידי אחראי הוא ההגנה על שלמות גופם, ביטחונם וכבודם של קטינים וילדים, מניעת התעמרות בהם, במיוחד בביתם ובתוך התא המשפחתי. כחוליה חלשה בחברה, יכולתם של קטינים להגן על עצמם היא נחותה, הם מצופים לציות וכבוד כלפי מבוגרים האחראים עליהם, ומצד שני זכאים לסבלנות וחמלה מצדם. ההורה או האחראי אמור לשמש מקור ביטחון, תמיכה ועזר, ואף דוגמא אישית, לא להתאכזר ולא לפגוע בגופו ובנפשו של הקטין. ענישה

גופנית אסורה על פי חוק, מנוגדת לערכים המוגנים ופוגעת בהם.

לעניין הפסלות שבעבירות האלימות נגד קטינים ראו את דברי בית המשפט העליון בע"פ 4596/98 **פלוגית נגד מדינת ישראל:**

"בהתאם לכל האמור, יש לקבוע, כי ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכול וכול, והיא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות. אשר-על-כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעים המבזים ומשפילים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום."

8. הערך החברתי שנפגע בביצוע העבירות כלפי המתלוננת הוא זכותה של המתלוננת לשמור על שלווה נפשה, בטחונה האישי, גופה וכבודה, זכויות יסוד בסיסיות ביותר העומדת לכל אדם וביצוען על ידי אדם קרוב פוגעים אף יותר בתחושת הביטחון והשלווה.

ראו לעניין זה את הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נגד מדינת ישראל:**

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום."

באשר לעבירות ההטרדה באמצעות מתקן בזק ראו את הדברים שנאמרו ברע"פ 10462/03 **הלינור הראר נגד מדינת ישראל:**

"בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי-נוחות המסיחה את דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא הטרדה...כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו."

9. לסיכום, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כבוד השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים.

10. בכל הנוגע לעבירות שבוצעו כלפי הקטינים - הנאשם תקף את הילדים, נער בן 15, ונערה בת 13, בביתם, זמן קצר אחרי שעבר להתגורר בבית עם המתלוננת.

המעשים בוצעו בעת שהמתלוננת לא נכחה באותו חדר, והופסקו אחרי שהגיעה.

מדובר בשלושה מקרים, אשר אינם מצטרפים לכדי שגרת אלימות, ומבחינה זו הנסיבות פחות חמורות מנסיבותיהם של מקרים קשים אחרים בהם נתונים ילדים לאלימות יומיומית. בנוסף, מוכנה אני לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה לא מדובר באלימות קשה, וכי הנאשם לא הותיר חבלות על גופם של הילדים.

לצד הנסיבות המקלות, יש לראות גם את חומרתם של המעשים. שני הילדים, המתגוררים עם אמם, מצאו עצמם נתונים לחינוך נוקשה ואלים מצד גבר זר, אשר אך זמן קצר קודם נכנס לביתם כבן זוגה של אמם וטלטל את שגרתם.

התרשמתי משני הילדים - מהבן בעדותו, מהבת בחקירתה על ידי חוקר הילדים שהוסרטה, כפי שצוין בהכרעת הדין, כילדים נעימים, אשר ניזוקו מהמעשה, וחשו כאב והשפלה.

יש לראות בחומרה את התנהגותו של המשיב, שהתיימר לחנך את הילדים בענישה פיזית משפילה. גם אילו היה הנאשם אביהם של הילדים, היו מעשיו פסולים וחמורים, על אחת כמה וכמה חמורים המעשים בהיותו גבר זר, אשר לא קנה לו כל סמכות, מעמד או כבוד כהורה או כמחנך, ולמעשה בחר כבר בפתח מערכת היחסים

להתבטא באלימות.

שמתי לבי לכך שהנער העיד כי בתחילת הקשר עם הנאשם הוא חיבב אותו, וזאת לעומת אחותו שהעידה כי מתחילת ההיכרות לא מצא הנאשם חן בעיניה. כך או אחרת, שני הילדים גילו עד מהרה את פניו השליליים של הנאשם.

המעשים חמורים גם לנוכח מה שידוע לנו כעת על סיומה של מערכת היחסים, שהסתיימה לאחר שהמתלוננת גילתה כי הנאשם שותה לשוכרה ואלים כלפי ילדיה.

התנהגותו האובססיבית, המאיימת והמטרידה כלפי המתלוננת, סירובו לקבל את ניתוק הקשר, מעמידים באור שלילי מיוחד את תקיפת הילדים בתקופה הקצרה בה התקיים הקשר הזוגי עם אדם.

אמצעי הענישה כלפי הילדה, שבאחד המקרים קובעה על ידי הנאשם באלימות לכיסא, ובשני הותקפה בכך שהנאשם תפס בצווארה ובשיערה, מהווים התנהגות אכזרית ומשפילה.

הנאשם הוא הנושא בתפקיד מרכזי ובלעדי באירועים, ולא ניתן להצדיק את התנהגותו בכל גורם הקשור בהתנהגותם של הילדים או של המתלוננת.

למרבה המזל, התרשמתי כי לילדים נגרם נזק מתון יחסית שאיננו בלתי הפיך, ואולם זאת לא בזכותו של הנאשם, כי אם הודות למעשיה של המתלוננת, שצמצמה את הנזק לילדיה בכך שמיהרה להוציא את הנאשם מחיי משפחה, לאחר שגילתה את פניו האמיתיות.

לא ראיתי ממש בטענת ב"כ הנאשם, לפיה יש לתת משקל לכך שהתלונה הוגשה בשיהוי, ולכך התייחסתי בהרחבה בהכרעת הדין. אציין בקצרה כי המתלוננת התלוננה במשטרה רק לאחר שהאמינה שהנאשם, שהטריד אותה ללא הרף, גם פגע בלוח החשמל של ביתה, ואז נחשפה כל הפרשה. מדובר בדינמיקה אמינה, אשר אין בה כדי להחליש את חומרת המעשים.

מצאתי כי העבירות בנסיבות ביצוען פגעו באופן משמעותי בערכים המוגנים, הזיקו לקטנים כאמור, פגעו בכבודם ובביטחונם.

11. בכל הנוגע לעבירות שבוצעו כלפי המתלוננת, מדובר במסכת הטרדות ואיומים שמקורה בסירובו של הנאשם לקבל את החלטתה של בת זוגו להיפרד ממנה. יש בהתנהגות סממנים של הפחדה, אדנות ואובססיה מדאיגה ביותר. הנאשם שעזב את דירתה של המתלוננת, כפי שהתבקש על ידה, התגורר במשך ימים ספורים ברכבו **שחנה סמוך לביתה**, ואף הגיע פעמיים לביתה. בפעם הראשונה, שאל אותה **"את לא מפחדת שאני אתפוס אותך באיזו פינה?"**, ובהמשך איים עליה באומרו: **"הבטחת שתהיי שלי ואת כן תהיי שלי ואת יודעת מה בא לי. להרוג אותך"**, ובפעם השנייה, **קילל אותה הנאשם ואמר לה כי בא לו להרוג אותה**.

בנוסף, נהג הנאשם להתקשר מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת בתדירות גבוהה ושלה לה מסרונים בעלי תוכן מאיים.

עוד בהמשך, איום הנאשם על חברתה של המתלוננת בכך שאמר לה: **אם המתלוננת לא תחזור אליו אז יהיה יותר גרוע.**

מדובר בנוכחות מעיקה וכוחנית הפוגעת קשות באוטונומיה של המתלוננת, בתחושת השלווה והביטחון ומעוררת חרדה ממשית שמא הנאשם יוציא את איומיו, יתנקם במתלוננת ויפגע בגופה ואולי אף בחייה.

שמתי לבי במיוחד לאחד המסרים המאיימים שאותו שלח הנאשם למתלוננת, ובו כתב לה מסר לפיו היא תראה ש"רפי היה מתנה" (עמ' 21 ש' 26 להכרעת הדין).

כוונתו של הנאשם הייתה לאיים על המתלוננת שהוא יהיה יותר גרוע מבן זוגה הקודם, אשר ממנו סבלה המתלוננת אלימות, והנאשם ידע זאת.

ראיתי חומרה מיוחדת בכך שהנאשם איום והטריד את בת זוגו שלגביה ידע כי הייתה קרבת קרבת לאלימות קודמת במשפחה, ואף ניצל מידע זה להפחדתה.

כחלק משמיעת הראיות התרשמתי לטובה מהמתלוננת, ומגישתה הכנה והבלתי מתלהמת לנאשם. התרשמתי כי סבלה וניזוקה מהמעשים כלפיה וכלפי ילדיה, ומצאה עצמה נרדפת ומאוימת, גם כשניסתה לנתק את מערכת היחסים עם הנאשם, שסירב ללכת לדרכו ולהניח לה.

איומים והטרדה על רקע כפייתי של אדנות וקנאה מעמידים את העבירות ברמת פגיעה גבוהה בערכים המוגנים. אני מוצאת כי מדובר ברף חומרה גבוה המאפיין את נסיבות ביצוען של העבירות.

מדיניות הענישה

12. בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך ליחס לעבירות האלימות בתוך המשפחה חומרה יתרה, וקבעו כי כל עבירות האלימות ובכלל זה גם אלימות מילולית, שאומנם הן לא גורמות לפגיעה פיזית בקורבן, טומנות בחובן אימה, עלבון והשפלה, וצריכות לקבל מענה עונשי ממשי ומרתיע.

איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק

לעניין החומרה שייחסו בתי המשפט לעבירות האלימות במשפחה, ראו את דברי כב' השופט ארבל בע"פ 11917/04 **מיכאל נורדיצקי נגד מדינת ישראל**:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח."

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים של איומים בתוך המשפחה, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

- א. רע"פ 7413/14 **אביהו דוד נגד מדינת ישראל**, בית המשפט העליון דחה את בקשתו של המבקש שהורשע בבית המשפט השלום בגין עבירת איומים כלפי בת זוג והטרדה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט השלום הטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים שעמד לחובתו, במצטבר, כך שסה"כ ירצה המערער 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החליט על הפעלת חודש המאסר בפועל בחופף לעונש המותנה, כך שהמבקש ירצה 5 חודשי מאסר בפועל.
- ב. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, אליו הפנה גם ב"כ המאשימה - המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של איומים כלפי בת זוגו החיה בנפרד ממנו, בפגיעה שלא כדין בגופה ובחרותה. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, ערעורו למחוזי נדחה, ובקשת רשות הערעור לעליון נדחתה אף היא.
- ג. ע"פ 32320-09-12 **יצחק אספורמס נגד מדינת ישראל**, המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו ובני משפחתה, בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי הותיר את העונש על כנו, לאחר שהסכימו הצדדים כי הוא ירוצה בדרך של עבודות שירות.
- ד. ת"פ (אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל נגד פלוני**, הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים כלפי רעייתו בשיחות טלפוניות שניהל עמה, בכך שיפגע בחיי בנה הפעוט והוסיף ואמר כי היא לא תברח ממנו וכי הוא יחפש אותה. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.
- ה. ת"פ (קריות) 44917-06-13 **מדינת ישראל נגד יוחאי אלפסי**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוג. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק נע בין עונש מותנה ועד מאסר בפועל למשך 10 חודשים והטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים ומאסר על תנאי.
- ו. ת"פ (חיפה) 5922-06-12 **מדינת ישראל נגד פלוני**, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר על תנאי בן 12 חודשים כך ש-3 חודשים מתוכו ירוצו בחופף למאסר שהוטל ו-9 חודשים במצטבר, סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- ז. ת"פ (מחוזי חיפה) 21951-02-11 **מדינת ישראל נגד יניב טולקופ**, הנאשם הודה והורשע בביצוע מספר רב של עבירות איומים ומספר רב של עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק נגד

בת זוגו לשעבר ובן זוגה החדש. בית המשפט גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ח. ת"פ (אילת) 38263-09-10 **מדינת ישראל נגד יוסי דהאן**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים כנגד בת זוגו, בפגיעה בגופה, כך שבעודו אוזח אולר פתוח מולה אמר לה הנאשם: "אני אדקור אותך ואותי פה". בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בהתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה הקשה בו, מדיניות הענישה בעבירות דומות ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות האיומים וההטרדה באמצעות מתקן בזק הוא בין מאסר בפועל אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

14. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם, הענישה אותה השיתו בתי המשפט בפסקי הדין השונים הוא בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל - בפסק דין אחד בית המשפט גזר 9 חודשי מאסר בפועל, בשלושה פסקי דין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, בפסק דין אחד גזר בית המשפט על הנאשם מאסר על תנאי, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם שם, חלופי הזמן והעדר עבר פלילי. כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ומתייחסת למגוון רב של שיקולים שיש לקחתם בחשבון, ובהתאם לכך, מצאתי את המקרה הנוכחי חמור מאותם מקרים שנדונו שם.

15. תקיפה סתם - קטין ע"י אחראי

מעיון בפסיקה שניתנה בעבירה של תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי, ניתנה ענישה במנעד רחב שכללה מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח.

א. רע"פ 1952/13 **פלוני נגד מדינת ישראל**, המבקש בעל עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי, תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. ת"פ (באר שבע) 29724-04-14 **מדינת ישראל נגד פלוני**, אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. הנאשם איים על רעייתו כי יהרוג אותה, תוך שאחז בסכין ונופף בה לעברה, סטר לאחת מבנותיו וניסה לחנוק בת נוספת בעקבות רעש שהקימו בחדרן, במקרה נוסף, בעקבות בקשת אחד הילדים הקטינים לצאת לחבר, חרף סירוב הנאשם, צעק עליו, סטר לו ובהמשך סטר בפניה של קטינה נוספת, הלם באגרופו בבטנה ומשך בשערותיהן של 2 מבנותיו. בית המשפט גזר עליו 20 חודשי מאסר לריצוי

בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים כך שחודשיים ירוצו במצטבר ו-4 חודשים ירוצו בחופף, סה"כ ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל ו-2 מאסרים על תנאי.

ג. ת"פ (באר שבע) 31154-12-14 **מדינת ישראל נגד פלוני**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה סתם של קטין ע"י אחראי. הנאשם ניגש לעבר גרושתו והניף ידיו באוויר כמי שמבקש לתקוף אותה. במועד זה בתו הקטינה בת ה-17 אשר שהתה בחדר, קמה ונעמדה מולו על מנת למנוע ממנו לפגוע באמה. הקטינה קיבלה מכה בראשה מידי הנאשם. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-2 מאסרים על תנאי.

ד. ת"פ (טבריה) 39032-06-15 **מדינת ישראל נגד פלוני**, הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפה סתם של קטין ע"י אחראי ואיומים. הנאשם איים על רעייתו כי ירצח אותה. במועד אחר, הנאשם תקף את ילדיו הקטינים בסטירות ובדחיפה, תוך כדי איומים על רעייתו וילדיו. במועדים נוספים, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים מותנים.

ה. ת"פ (עכו) 33479-05-12 **מדינת ישראל נגד א' ג'**, הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בריבוי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג ובריבוי עבירות של תקיפה סתם של קטין ע"י אחראי. בית המשפט קבע כי במקרה הנדון מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי נגד הנאשם, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שנגזר על הנאשם לרצות מאסר בפועל למשך 30 חודשים ו-2 מאסרים מותנים.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת תקיפת קטין על ידי אחראי הוא בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם:

16. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין.

הנאשם בן 40 שנה, עלה לישראל בשנת 2004, ב"כ הנאשם טענה כי הוא פרוד ואב לשלושה ילדים קטינים.

ב"כ הנאשם טענה כי לנאשם נגרם נזק, שכן עסק עצמאי להובלות שניהל, קרס בעקבות מעצרו הממושך וכתוצאה מכך הוא גם מתקשה לעמוד בתשלומי המזונות לילדיו, וכי הנזק שנגרם הוא גם לנאשם עצמו וגם לילדיו הקטינים.

עוד טענה ב"כ הנאשם כי גם מצבו הבריאותי של הנאשם לא במיטבו שכן הוא עבר אירוע מוחי לפני כשנה, והרצף הטיפולי נקטע עם מעצרו. טענותיה של ב"כ הנאשם נטענו בעלמא ולא גובו במסמך רפואי כלשהו.

לנאשם הרשעה קודמת מיום 19/11/13, בתיק ת"פ 24875-09-13 של בית משפט זה, בגין עבירות איומים, תקיפה סתם של בת זוג, תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג. אם כן, בחלוף פחות משנתיים מיום הרשעתו בגין עבירות אלימות במשפחה, חזר הנאשם לסורו וביצע עבירות דומות, עיון בכתב האישום הקודם מעלה תמונה עגומה לפיה, הנאשם הטיל אימה ופחד על בני ביתו, איים על בת זוגו ותקף אותה, איים על הילדה הקטינה של בת זוגו ותקף אותה, וניסה לתקוף את בתו הקטינה.

נראה כי לנאשם דפוס התנהגות של שתייה לשכרות, הטלת אימה ותקיפה של מי שנקרא לדרכו, שהם בני משפחתו, הרשעתו הקודמת ומאסרו לא היה בהם כדי לגרום לו לשנות דרכיו ולהימנע מלחזור על מעשיו, על כן אין מנוס מהטלת מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

אחת ממטרותיה של ענישה הנה מניעתן של עבירות בעתיד הלכה למעשה, והגנה על הציבור תוך הרחקת העברין.

במקרה זה, שבו בפנינו עבריין חוזר, שמפעיל אלימות ואיומים כל פעם כלפי בת זוג אחרת וילדים אחרים, נראה כי יש אינטרס ממשי בהרחקה משמעותית.

הנאשם לא קיבל כל אחריות על מעשיו ולא התחרט. לצד הרושם הטוב שהותירו המתלוננת וילדיה, הותיר הוא רושם שלילי בגישתו המתכחשת והתנהגותו המאיימת והאובססיה שגילה.

בעיית האלכוהוליזם, שריחפה על הפרשה מתוך עדותה של המתלוננת, ואף נתמכה בעדותו של עד הגנה (ראה התייחסות בהכרעת הדין בפסקה 35) נשללה על ידי הנאשם, לא נבדקה בכל תסקיר, ולא תטופל בכל הליך. לעניין זה השלכה על מסוכנות עתידית.

17. שאלת סטייה ממתחם העונש ההולם, והתייחסות למתחם הענישה הכולל

בנסיבות העניין, לא ראיתי שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לקולא או לחומרא. יש לגזור את ענשו של הנאשם בתוך שני מתחמי הענישה שנקבעו לעיל. מצאתי כי מתחם הענישה הכולל נע בין **מאסר בפועל למשך שמונה חודשים עד שלושים חודש**.

סוף דבר:

18. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל עליו בתיק ת"פ 24875-09-13, כך ש-4 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר בפועל וחודשיים בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים כל עבירה לפי סימן ח' בפרק י' לחוק העונשין, וכן אם יעבור עבירת איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי מי שהוא בן משפחה כהגדרת המושג בחוק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, במעמד הצדדים.